

Sedmnáct zastavení u Istanbulské úmluvy

1. Istanbulská úmluva o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí je mezinárodní smlouvou Rady Evropy, což znamená, že jde jednoznačně a nezpochybnitelně o závazný dokument mezinárodního práva – vynutitelný a vymahatelný Evropským soudem pro lidská práva. Všichni politici a aktivisté, kteří v této souvislosti hovoří o jakési bájně nezávaznosti, buď absolutně nevědí, o čem hovoří (což je krajně nepravděpodobné), anebo bohapustě lžou. Jde skutečně o dalekosáhlou a závaznou nadnárodní právní regulaci.

2. Z hlediska České republiky jde o nepotřebný dokument, který by znamenal nevratný přenos dalších národních kompetencí na mezinárodní, mezivládní, nadstátní a nestátní orgány v (nejen) trestní a justiční oblasti a další zásahy do výsostných záležitostí národního státu. Přináší také nebezpečí dalších masivních finančních (a jiných) sankcí pro Českou republiku, české občany a instituce. Navíc přiznává rozsáhlé kompetence nadnárodním kontrolním orgánům, jejichž představitelé by nepodléhali české jurisdikci.